

РЕШЕНИЕ

№ 201

гр. Видин, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, III СЪСТАВ ГО, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милена Ст. Стоянова

при участието на секретаря Милена С. Евтимова
като разгледа докладваното от Милена Ст. Стоянова Гражданско дело № 20231320101135 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба на Ц. С. Ц. от с. *****, общ. *****, чрез адв. Й. Д. против ЗК „Лев Инс“ АД – София, с която е предявен иск за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди с правна квалификация чл. 432 от КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД.

Твърди се в исковата молба, че ищецът е собственик на лек автомобил марка „*****“ с рег. № ВН ***** ВМ. На 07.12.2022г. около 16.30 часа в гр. *****, на ул. ***** лекият автомобил на ищеца се е намирал спрял за престой вдясно на пътното платно, като на мястото на водача се намирал ищеца, а автомобилът е бил с отворена задна лява врата. По същото време и в същата посока на движение, непосредствено зад лекия автомобил на ищеца, се движил лек автомобил „*****“ с рег. № ВН ***** ВТ, собственост на Г. А. Г. и управляван от В. Н. Н.. Поддържа се, че водачът Н. поради занижено внимание към пътната обстановка, при извършване маневра „престрояване“ от дясна в лява пътна лента, не спазил необходимата странична дистанция, като реализирал удар между дясната част на управлявания от него лек автомобил и лявата странична част в областта на средната колонка и задната врата на лекия автомобил на ищеца, управляван от него. За настъпилото ПТП били уведомени органите на ОДМВР – Видин и бил съставен двустранен Протокол за ПТП от 07.12.2022г., а по отношение на виновния водач бил съставен АУАН от същата дата.

Поддържа се, че при така описаното ПТП е увреден лек автомобил „*****“ с рег. № ВН ***** ВМ, който получил множество увреди на детайлите на задна лява част на автомобила – задна лява врата, средна лява колона, долна панта на лява задна врата и противоударна лансна на задна лява врата.

Поддържа се също, че към датата на настъпване на ПТП автомобилът „*****“ с рег. № ВН **** ВТ имал валидна застраховка „ГО“ на автомобилистите при ответното дружество. До последното била отправена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение и била образувана щета № 0501-5000-22-000085. На 13.12.2022г. бил извършен оглед на увреденото МПС, като е било изготвено опис – заключение на щета. С писмо от 03.01.2023г. ответното дружество е отказало да изплати застрахователно обезщетение на ищеца поради липса на безспорно установено виновно поведение на водача на застрахованото в дружеството МПС.

Иска се от съда да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 500.00 лева– частичен иск от 3000.00 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени щети по лек автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВМ, собственост на ищеца, ведно със законната лихва върху главницата от 03.01.2023г. – датата, на постановения от застрахователя отказ за изплащане на обезщетението до окончателното изплащане.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 от ГПК, в който оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан.

Поддържа се, че водачът на лек автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВТ няма вина за настъпилото ПТП, не били изяснени обстоятелствата, причините и механизма, довели до настъпване на ПТП. Оспорен е посоченият в исковата молба механизъм на настъпване на ПТП.

Поддържа се, че вина за настъпване на ПТП има ищеца, като водач на увредения лек автомобил поради това, че е нарушил чл. 95, ал. 1 от ЗДвП.

Оспорен е иска по размер, както и е оспорено присъждането на законна лихва, като неоснователно.

По делото са събрани писмени доказателства, назначена и изслушана е съдебна автотехническа експертиза.

С оглед данните по делото, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от протокол за ПТП № 1803132, на 07.12.2022г. около 16.30 часа в гр. *****, ул. ***** до МОЛ- Видин лек автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВМ, собственост на ищеца, управляван от Г. Б., се е намирал спрял за престой вдясно на пътното платно, като автомобилът е бил с отворена задна лява врата. Непосредствено зад лекия автомобил на ищеца, се движил лек автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВТ, управляван от В. Н.. Водачът Н. поради занижено внимание към пътната обстановка, при извършване маневра „престрояване“ от дясна в лява пътна лента, не спазил необходимата странична дистанция и е реализирал удар между дясната част на управлявания от него лек автомобил и лявата странична част в областта на средната колонка и задната врата на лекия автомобил на ищеца. В резултат на настъпилото ПТП са нанесени материални щети на автомобила на ищеца.

Не е спорно, че лек автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВТ към момента на ПТП е имал валидна сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество.

Във връзка с ПТП, при ответника е образувана преписка по щета № 0501-5000-22-000085 по повод подадено уведомление на 14.12.2022г. за настъпило застрахователно събитие от собственика на увредения автомобил. От опис – заключение от 13.12.2022г. е видно, че щетите на лекия автомобил на ищеца са – врата задна лява – смяна, колона средна лява, панта долна врата задна лява – смяна, лайсна противоударна врата задна лява – смяна. С писмо изх. № 011 от 03.01.2023г. ответното дружество е отказало да изплати застрахователно обезщетение с мотива, че не може да се установи виновно поведение на водача на застрахованото в дружеството МПС, което да е довело до настъпване на транспортния инцидент.

От приложената по делото административна наказателна преписка е видно, че на водача на лек автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВТ, са наложени глоби по ЗДвП заради това, че преминавайки покрай паркирания лек автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВМ, не оставя достатъчно странично разстояние и го блъска. Настъпва ПТП с материални щети по автомобилите. Наказателното постановление е влязло в законна сила.

По делото е назначена съдебна автотехническа експертиза, приета от съда като обективна и компетентно изготвена. Вещото лице е посочило, че пътно транспортното произшествие е настъпило в центъра на гр. Видин в т.нар. синя зона по ул. *****, която е еднопосочна с посока на движение в южно направление пред МОЛ Видин. Платното за движение е разделено на три пътни ленти – лява и дясна, служещи за паркиране и средна – активна за движение. Посочило е също, че хоризонталната пътна маркировка включва постоянна паркинг маркировка, включващи надлъжни непрекъснати ленти, сини на цвят и бели напречни, оформящи паркоместата. Вертикалната маркировка включва пътен знак Д19 „Паркинг“ и пътен знак номер Г1 „Движение само направо след знака“.

Вещото лице е посочило, че преди настъпване на ПТП лекият автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВМ е бил паркиран в дясната паркинг лента на ул. *****, а лекият автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВТ се е движил по активната лента в южна посока – към Община Видин. Когато решила да напусне паркинга, водачката на л.а. *****, отворила задна лява врата и в момента, когато поставила детето си в детско столче на задната лява седалка, разминаващия се с тях таксиметров лек автомобил ***** с дясното си странично огледало ударил отворената задна лява врата на паркирания лек автомобил като я изкъртил от пантите и я обърнал напред. Според заключението, от техническа гледна точка причина за произшествието е неспазена безопасна странична дистанция от страна на водача на преминаващия автомобил при разминаване с паркирания автомобил, с което поставил в опасност живота и здравето на хора и е нанесъл материални щети. Според заключението щетите са – врата задна лява – за подмяна, колона средна лява – за ремонт – второ ниво на сложност, панта долна задна лява врата – за подмяна, лайсна противоударна задна лява врата – за подмяна. Налице е причинно следствена връзка на щетите с реализираното ПТП.

Вещото лице е дало два варианта на изчисление на стойността на щетите. Първият вариант е по средни пазарни цени с нови части за подмяна, труд и материали за ремонт като общият размер на необходимите средства за ремонта на автомобила възлизат на сумата от 557.00 лева.

Вторият вариант е ако бъдат използвани алтернативни части/ части втора употреба или от такъв производител, който не дава гаранция или сертификат за ползване/, при който необходимите средства за ремонта на автомобила възлизат на сумата от 384.00 лева.

Вещото лице е посочило в заключението си, че по време на произшествието лек автомобил «*****» е бил паркиран на обозначеното паркомясто в зоната за паркиране , а лек автомобил „*****“ се е разминавал с него.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира следното от правна страна:

По допустимостта на иска:

Предявеният иск е допустим.

Условие за допустимост на иска е да са налице надлежни страни и да има правен интерес от воденето му. От твърдяното в исковата молба и приложените по делото писмени доказателства, се установява активната и пасивната легитимация на страните в процеса. Ищецът има правен интерес от водене на настоящия иск, поради което съдът счита, че същият се явява допустим.

По основателността на иска.

Застрахователният договор ангажира отговорността на застрахователя да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност". Отговорността на застрахователя се изразява в заплащане на обезщетение за претърпените от увреденото лице имуществени и неимуществени вреди, пряк и непосредствен резултат от увреждането.

Основателността на прекия иск предполага установяване при условията на пълно и главно доказване в процеса на следните факти: 1. / настъпилото ПТП и неговия механизъм, 2. / противоправното поведение на виновния водач, 3. / претърпените имуществени / неимуществени вреди, 4. / наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото ПТП, 5. / ответникът да е застраховател на гражданската отговорност на автомобила, причинил произшествието.

Налице са всички предвидени материалноправни предпоставки за ангажиране отговорността на ответното застрахователно дружество на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ.

Ищецът е изпълнил изискванията на чл. 380 от КЗ, като е отправил към

застрахователя писмена застрахователна претенция, както и всички необходими документи, в т.ч. и протокол за ПТП, от който е видно причините за настъпването му.

По случая е заведена щета № № 0501-5000-22-000085. Извършен е оглед на автомобила и е съставен опис на претенцията по щетата, в който са описани щетите по лекия автомобил.

С писмо изх. № 011 от 03.01.2023г. застрахователят е отказал да изплати застрахователно обезщетение с мотива, че не може да се установи виновно поведение на водача на застрахованото в дружеството МПС, което да е довело до настъпване на транспортния инцидент.

Настоящият съдебен състав приема, че ответното дружество неоснователно е отказало изплащане на застрахователно обезщетение. От събраните писмени доказателства, в т.ч. Наказателно постановление № 22-0953-001574 от 19.12.2022г. , както и от заключението на вещото лице, безспорно се установява, че причината за настъпването на застрахователното събитие е виновното поведение на водача на лек автомобил „*****“ с рег. № ВН **** ВТ, който не е спазил безопасна странична дистанция при разминаване с паркирания автомобил, при което е настъпили приплъзващ страничен удар между дясното странично огледало на преминаващия автомобил и лявата задна врата на паркирания автомобил в момента когато е била отворена. В резултат на удара, на паркирания автомобил са нанесени материални щети, които са подробно посочени в опис – заключението по щетата, потвърдени от заключението на вещото лице.

При определяне на стойността на материалните щети по автомобила, съдът намира, че ще следва да приеме заключението на вещото лице в първия му вариант, в който необходимите средства за ремонт са определени по средни пазарни цени с нови части за подмяна, като в този вариант необходимите средства с включени и труд, и материали, възлизат на сумата от 557.00 лева. Съгласно чл. 400, ал. 1 от КЗ релевантна е действителната стойност на увреденото имущество към датата на събитието, която се съизмерява със средната пазарна стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на събитието, тази, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същото качество. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата действителна стойност. В такава насока е трайната съдебна практика. Възстановяването се извършва с ново имущество от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка – чл. 400, ал. 2 КЗ. Дадената от вещото лице по изслушаната САТЕ стойност за възстановяване на щетите по увредения автомобил по средни пазарни цени към датата на ПТП се приема от съда за действителната стойност на увреденото имущество. Поради това, исковата претенция ще следва да се уважи до предявения частичен иск размер на 500.00 лева.

По претенцията за лихва.

Спрямо увреденото лице застрахователят отговаря за лихвите за забава по правилата

на чл. 497, ал. 1 КЗ с настъпване на първото от двете събития – изтичане на 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 КЗ или изтичане на срока по чл. 496, ал. 1 КЗ, освен ако от увреденото лице не са представени всички доказателства необходими за определяне на основанието и размера на претенцията му. Следва да се отбележи, че нормата на чл. 497, ал. 1 КЗ е специална спрямо общата разпоредба на чл. 429, ал. 3 КТ, поради което при застраховки "Гражданска отговорност на автомобилистите", приложимо е правилото на специалните норми.

В настоящия случай, ищецът е предявил пред застрахователя претенцията си за имуществени вреди на 14.12.2022г., като с писмо изх. № 011 от 03.01.2023г. застрахователят е отказал изплащането на обезщетение, поради което иска за присъждане на лихва за забава върху претенцията следва да бъдат уважен от този момент до плащането.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът ще следва да заплати на ищеца направените разноски в размер на 50.00 лева за платена държавна такса и в размер на 150.00 лева за вещо лице.

Ищецът се представлява от адвокат на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и поради това, дължимото се адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 лева ще следва да бъде присъдено на адвокат Й. Г. Д. с ЕГН ***** с адрес: гр. *****, бул. *****.

Съдът намира възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, тъй като същото е определено в минималния размер, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 от НМРАВ.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД с ЕИК 121130788 със седалище и адрес на управление гр. *****, бул. Симеоновско шосе № 67А да заплати на Ц. С. Ц. с ЕГН ***** с адрес: с. *****, общ. *****, ул. ***** сумата от **500.00 лева** - частичен иск от сумата 3000.00 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди по лек автомобил „*****“ с рег. № ВН ***** ВМ от настъпило на 07.12.2022г. пътно-транспортно произшествие, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 03.01.2023г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД с ЕИК 121130788 със седалище и адрес на управление гр. *****, бул. Симеоновско шосе № 67А да заплати на Ц. С. Ц. с ЕГН ***** с адрес: с. *****, общ. *****, ул. ***** сумата от 200.00 лева – разноски за платена държавна такса и за вещо лице.

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД с ЕИК 121130788 със седалище и адрес на управление гр. *****, бул. Симеоновско шосе № 67А да заплати на адвокат Й. Г. Д. с ЕГН ***** с адрес: гр. *****, бул. ***** сумата от 400.00 лева – адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред ОС- Видин в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Видин: _____